

Μέγας Κωνσταντίνος: Ελευθέρωσε την ανθρωπότητα από τυράννους (Αρχιμανδρίτης Ανανίας Κουστένης)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Οι Άγιοι Κωνσταντίνος και Ελένη.

Περίμενε λοιπόν η αγία Ελένη υπομονετικά, καρτερικά με αγάπη και προσευχή. «Τη

προσευχή προσκαρτερούσα», και με υπομονή μεγάλη και ήρθε η ώρα του αγίου και Μεγάλου Κωνσταντίνου και μάλιστα τη στιγμή κατά την οποία η ψυχή του και το είναι του ολόκληρο ήταν στραμμένο προς την αγαθοεργία και την αγαθοπραξία.

Έμαθε καθώς ήτο εκεί αυτοκράτωρ στη Δύση, στις Βρετανικές νήσους, ότι οι Ρωμαίοι αυτοκράτορες Μαξέντιος και Μαξιμιανός φέρονται πάρα πολύ άσχημα στους υπηκόους του.

Τόσο πολύ, που ο λαός είναι έτοιμος να επαναστατήσει, να εκραγεί και να τα κάνει γης Μαδιάμ. Και τότε θεόθεν κινηθείς, παρακινημένος απ' το Θεό, εξεστράτευσε εναντίον της Ρώμης να ελευθερώσει αυτήν από τους τυράννους. Γι αυτό και σήμερα ακόμη, όπου της γης, οι τύραννοι τα βάζουν με τον Κωνσταντίνο. Μαρξιστές και άλλοι... Γιατί ο Κωνσταντίνος τους χάλασε την πιάτσα.

Ελευθέρωσε την ανθρωπότητα από τυράννους. Έφτανε λοιπόν στη Ρώμη, πλησίαζε και κει βλέπει το καταμεσήμερο στον ουρανό το σημείον του Τιμίου και ζωοποιού Σταυρού. Έναν σταυρό φτιαγμένο με αστέρια και να γράφει κάτω «Εν Τούτῳ Νίκα», μ' αυτό να νικάς. Τα έχασε! Τι ήταν αυτό; Θεοπτία, αποκάλυψη, κάλεσμα, απόδειξη Θεού: Και όπως λέει η Φιλοκαλία, θεοπτία έχουν οι κεκαθαρμένοι, οι άγιοι δηλαδή, και οι απλοί, οι αθώοι και οι καλοσυνάτοι άνθρωποι.

Απλός και αθώος ήτο και ο Μέγας Κωνσταντίνος! Γι αυτό είχε θεοπτία, είχε αποκάλυψη και το βράδυ στον ύπνο του, συνεχίζει και συμπληρώνει ο Ευσέβιος Καισαρείας, είδε το χριστό Κυρίου, τον Ιησού Χριστό μας, τον Κύριο και εκείνος τον συνεβούλευσε τι να κάνει στο εξής: Να φτιάξει ένα λάβαρο, ένα σταυρό μεγάλο και να προπορεύεται του στρατεύματος και να ακολουθεί το στράτευμα και θα τους νικήσει όλους. Πήρε θάρρος τότε ο Μέγας Κωνσταντίνος! Πήρε θάρρος μεγάλο.

Και επί το έργον... από την επόμενη ακριβώς ημέρα έφτιαξε τον Τίμιο και ζωοποιό Σταυρό και προεπορεύετο. Το έβλεπαν λοιπόν οι στρατιώτες και εμψυχώνονταν, τον έβλεπαν και οι ειδωλολάτρες και οι άπιστοι και εφοβούντο. Τον έβλεπαν και από το αντίπαλο στρατόπεδο πολλοί αγαθοί και πολλοί χριστιανοί στρατιώτες και έφευγαν από το στράτευμα το εχθρικό και αυτομολούσαν στο στράτευμα του Μεγάλου Κωνσταντίνου.

Τι δύναμη, τι έλξη έχει ο Τίμιος και ζωοποιός Σταυρός! Γι' αυτό είπε ο Χριστός μας λίγο πριν το πάθος του, «καγώ εάν υψωθώ, πάντας ελκύσω προς εμαυτόν». Θα σταυρωθώ και στη συνέχεια θα ελκύσω κοντά μου πάντας, όλους. Όλους τους καλοπροαίρετους θα τους ελκύσω κοντά μου...

Έκλεψαν κάποτε οι Πέρσες τον Τίμιο και ζωοποιό Σταυρό, το 614, από την αγία πόλη της Ιερουσαλήμ και τον πήγαν στα βάθη της Περσίας. Για να στενοχωρήσουν τους χριστιανούς και για να προσβάλουν το Τίμιον Ξύλον. Όμως εκεί ο Τίμιος και

ζωοποιός Σταυρός πήρε την «εκδίκησίν» του! Άρχισε εκεί με τη δύναμη και τη χάρη που έχει -δε λέμε «δυνάμει του Τιμίου και ζωοποιού Σταυρού»;- να φωτίζει και να ξυπνά τους καλοπροαίρετους εκ των Περσών ειδωλολατρών! Έργον Ιεραποστολικό! Και πολλοί λοιπόν ελκύστηκαν!

Τι μυστήριο είναι ο Σταυρός, αδελφοί μου και ποια η δύναμή του, η δύναμη του Σταυρού! Θεού δύναμις και Θεού σοφία. Και έχουμε έναν μεγάλο άγιο στην Εκκλησία απ' αυτό ακριβώς το έργο του Τιμίου Σταυρού στην Περσία, τον άγιο Αναστάσιο τον Πέρση! 22 Ιανουαρίου τιμούμε τη μνήμη του. Άμα διαβάσετε τη βιογραφία του θα δείτε! Ελκύστηκε τόσο που έτρεξε στην Ιερουσαλήμ και βαπτίστηκε και μόνασε στη μονή του αγίου Σάββα και ύστερα εμαρτύρησε από τους συμπατριώτες του.

Και ο πατέρας τους ήταν μάγος... Η λέξη μάγος είναι περσική και στα ελληνικά σημαίνει μέγας. Μαγεία είναι βέβαια ο αντίποδας. Η μαγεία εκβιάζει το Θεό να κάμει κάτι, ενώ η Ορθοδοξία τον παρακαλεί το Θεό και συνεργάζεται μαζί του. Κι έτσι, ό,τι προκύψει είναι αποτέλεσμα δύο παραγόντων, δύο θελήσεων: της θελήσεως του Θεού και της θελήσεως του ανθρώπου. Καταλάβετε ποια είναι η τεράστια διαφορά; Γι' αυτό η μαγεία είναι έξω από την Εκκλησία. Αλλά θέλω να πω για την ιστορία του πράγματος... Είλκυσε και τον άγιο Αναστάσιο και βλέπουμε την εικόνα των αγίων θεοστέπτων και ισαποστόλων μεγάλων βασιλέων Κωνσταντίνου και Ελένης να είναι ανάμεσά τους ο Τίμιος και ζωοποιός Σταυρός κι αυτοί συμπαραστάτες.

Γιατί ο ένας τον είδε στον ουρανό και η άλλη τον είδε στους Αγίους Τόπους. Γι' αυτό λέγει το κοντάκιο που θ' ακούσουμε αύριο, «Κωνσταντίνος σήμερον συν τη μητρί τη Ελένη, τον σταυρόν εμφανίσουσι» -εμφαίνω, παρουσιάζω- «το πανσεβάσμιον ξύλον, όπλον δε...» κλπ. Και από κει πήραν όλη τη δύναμη, όλη τη χάρη και νίκησαν τους εχθρούς και τον αρχέκακον και τα πάντα, και έφεραν την ειρήνη στον κόσμο, πολιτική και θρησκευτική ενότητα.

Κι όπως γράφουν οι ιστορικοί Σωκράτης και Σωζομενός, οι άνθρωποι, όταν έκανε ο Μέγας Κωνσταντίνος και η αγία Ελένη αυτό τα θαύμα στην οικουμένη και στην Εκκλησία, το θαύμα της ενότητος της διττής -όπως προείπα- σήκωσαν το κεφάλι ψηλά και πήραν ανάσα και κοιτάχτηκαν στα μάτια και κοίταξαν και τον ουρανό και ευχαρίστησαν τον Πλάστη για το μέγα και το τρισμέγα καλό το οποίο τους έκαμε.

[Αν θέλετε να διαβάσετε όλο το άρθρο πατήστε εδώ](#)